

SENTÈNCIA de 12 de febrer de 2004

Acomiadament del treballador: requisits del preavis.- Abús de béns socials: improcedència de la seva reclamació en els procediments laborals

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Exposant que va començar a treballar des del mes de març de 1998, pel compte de FERRETERIA NOVA 98 i que va ser acomiadat per carta el dia 10 d'octubre del 2002, sense indicar-li els motius ni donar-li preavis, el Sr. Alfred C.J. va presentar davant de l'Honorable BATLLIA, demanda contra el Sr. Jesús M.P., el Sr. Jordi D.S. i la societat FERRETERIA NOVA 98 SL, en reclamació de la quantitat de 14.762,07 € juntament amb els seus interessos legals, en concepte d'indemnització per acomiadament injustificat i fet de forma indeguda (8.742,94€); de preavis (5.409,12 €); de salari dels 10 dies treballats al mes d'octubre del 2002 (610,01 €); i de regularització de les seves cotitzacions davant la CASS.

II.- Els Srs. Jesús M.P., Jordi D.S. i la societat FERRETERIA NOVA 98 SL varen negar que s'hagués produït un acomiadament il·legal del treballador i varen oferir una quantitat de 6.031,33 € en concepte de preavis i de salari del mes d'octubre del 2002. Varen els mateixos formular una demanda reconvençional, en reclamació de la quantitat de 10.308,69 € en concepte d'acomptes directament agafats de la caixa enregistradora per l'agent i diverses multes imposades al vehicle de la societat, conduït habitualment pel Sr. Alfred C.J.

III.- Per sentència de data 9 d'octubre del 2003, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, estimant parcialment la demanda, tant principal com reconvençional, va condemnar la societat FERRETERIA NOVA 98 SL a pagar al Sr. Alfred C.J., la quantitat de 14.762,07 €, amb cotització de l'esmentada quantia prop de la CASS; i

condemnar l'agent a satisfer a la societat FERRETERIA NOVA 98 SL, l'import de 372 €; i una volta efectuada la corresponent compensació, va condemnar la societat FERRETERIA NOVA 98 SL a satisfer al Sr. Alfred C.J., la suma de 14.390,07 €, més els interessos legals a comptar de la fermesa de la sentència; absolent els Srs. Jesús M.P. i Jordi D.S., de les pretensions de la part adversa.

IV.- Contra aquesta resolució els Srs. Jesús M.P. i Jordi D.S. així com la societat FERRETERIA NOVA 98 SL han interposat recurs d'apel·lació.

V.- Les parts que recorren manifesten: que el Sr. Alfred C.J. ostentava la condició de soci de la societat FERRETERIA NOVA 98 SL i es trobava present a la reunió de la Junta General d'Accionistes en el marc de la qual s'acordà el seu acomiadament; que és per aquest motiu que, a la carta d'acomiadament no es considera necessari consignar les faltes o mancaments greus que se li imputaven; que si bé la carta d'acomiadament no fa referència al termini de preavís, en el moment de calcular la seva liquidació laboral, si que es computa el salari corresponent a aquest termini de 3 mesos, en el curs del qual es dispensa al Sr. Alfred C.J. de continuar prestant els seus serveis per compte de l'empresa; que és evident que en la conducta del treballador, si que ha existit la voluntat de perjudicar a la societat en benefici propi; que abusant de la seva condició de gerent del negoci, ha causat un important perjudici patrimonial a la societat.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La carta d'acomiadament del dia 10 d'octubre del 2002, enviada per l'empresa al Sr. Alfred C.J. és redactada de la manera següent: "Ens dirigim a vostè Alfred C.J. per comunicar-l'hi que la societat mercantil FERRETERIA NOVA 98 SL, sota direcció del Sr. Jesús M.P. i el Sr. Jordi D.S. s'ha decidit prescindir dels seus serveis com a treballador professional de l'empresa...". És evident que aquesta carta no compleix cap dels requisits exigits pel Decret sobre el contracte de treball de data 15 de gener de 1974. Si es tracta d'un acomiadament per culpa greu, sense necessitat de termini de preavís, l'article 9 del Decret enuncia que l'avís de comiat haurà de fer-se amb exposició de la seva causa per escrit i en el cas d'un acomiadament ordinari, l'article 8 disposa que l'empresari no pot acomiadar el treballador sense donar-li un preavís i

que la notificació a partir de la qual hauran de computar-se els terminis de preavis, es farà per escrit mitjançant carta certificada.

II.- En cas d'autes, no se sap si es tracta d'un acomiadament del Sr. Alfred C.J. fonamentat sobre l'article 9 o l'article 8 del Decret sobre el contracte de treball, però en ambdós supòsits, la carta d'acomiadament enviada al treballador vulnera les obligacions legals posades a càrrec de l'empresari. En efecte, en el cas d'un acomiadament ordinari, no consta cap preavis, i l'empresari no pot dispensar-se d'aquest requeriment legal, en establir un document de liquidació en el qual s'inclou el salari corresponent a 3 mesos de preavis, del moment que aquest document no fou enviat juntament amb la carta d'acomiadament i/o que no estat firmat pel treballador. De la mateixa manera, en cas que es tracti d'un acomiadament per culpa, sense necessitat de termini de preavis, la carta no expressa cap motiu d'acomiadament i aquí tampoc, l'empresari no pot exonerar-se de la seva obligació legal de motivar el comiat tot dient que el treballador fou assabentat dels greuges que se li imputaven, en el curs de la Junta d'Accionistes que va decidir del seu acomiadament; i a més a més no prova aquesta simple afirmació. Per conseqüent essent fet de forma indeguda l'acomiadament de la part actora, és de manera ajustada al dret que la sentència impugnada ha condemnat l'empresa a satisfer al Sr. Alfred C.J. l'indemnització prevista a l'article 11 del Decret sobre el contracte de treball i el preavis.

II.- Respecte a la demanda reconvençional, l'article 11.2 del Decret sobre el contracte de treball estipula que el treballador haurà d'indemnitzar a l'empresari pels danys causats voluntàriament o per negligència greu als béns o instal·lacions de l'empresa.

III.- En judici de proves el Sr. Alfred C.J. ha reconegut que "repostava" a la gasolinera Stela Honda, els seus vehicles propis i el de la seva esposa, a càrrec de FERRETERIA NOVA 98 SL, que agafava petites quantitats de diners de la caixa enregistradora per esmorzar o invitar clients, i que a vagades, encarregava al número de compte de l'empresa, factures pròpies contretes a títol personal; però que sempre ho va actuar amb l'acord dels altres socis. Aquest comportament, encara que sigui culpable, no correspon als casos previstos per l'article 11 del Decret més amunt esmentat, que exigeixen per donar lloc a indemnització, una voluntat de causar danys als béns de l'empresa o una greu negligència. En cas d'autes, les actuacions del Sr. Alfred C.J. no eren destinades a deteriorar o fer malbé dels béns de la societat, sinó

d'aprofitar-se'n personalment en la seva qualitat de soci. Es tracta doncs, més que en el sentit de l'article 11 del Decret, d'un abús de béns socials que pot ser constitutiu d'un delictes penal, fins i tot si en ambdós casos la societat està perjudicada. L'abús de béns socials no pot ser indemnitzat en el marc d'un judici laboral, sinó civil ordinari o penal, el que imposa de desestimar la demanda reconvençional, llevat pel que fa a la condemna relativa al pagament de les multes, que fou acceptada pel Sr. Alfred C.J. en el moment que el mateix no ha interposat cap recurs d'apel·lació.

IV.- Encara que el recurs de l'empresari sigui desestimat, la conducta mal honesta del treballador que ha pogut crear una confusió per part de l'empresari, en el fonament legal de la seva demanda reconvençional, imposa de no fer especial condemna en costes de segona instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs d'apel·lació dels Srs. Jesús M.P., Jordi D.S. i de la societat FERRETERIA NOVA 98 SL;

Confirmar la sentència de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 9 d'octubre del 2003, en tots els seus extrems;

Sense fer especial imposició de costes de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-